

Titel: En tilforladelig Efterretning over de største og fornemste Ponche-Mænds Eftermæle, samt deres Fortrydelse over det Antal af de endnu tilbageblevne og paa Sahlene siddende Nympher.

Citation: "En tilforladelig Efterretning over de største og fornemste Ponche-Mænds Eftermæle, samt deres Fortrydelse over det Antal af de endnu tilbageblevne og paa Sahlene siddende Nympher.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, L. N. Svare, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_023.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

En tilforladelig Efterretning over de største og fornemste Ponche-Mænds Eftermæle,

samt

**deres Fortrydelse over det Antal af de endnu
tilbageblevne og paa Sahlene siddende
Nymphes.**

Synges med sin egen Melodie.

Kiøbenhavn, 1772.

Trykt hos Lars Nielsen Svare,
boende i Skindergaven i No. 76.

2
3

Farvel mine Lothers alle, Jeg det Eder vel kan kalde.

De Matroser vare fulde af Galde,

Som vi maatte lade os gefalde.

Vor Forsvar er nu fangen,

Det veed vi alt for fanden,

De Matroser vare værre end Fanden.

4

De Penge som jeg i Sommer Fyldte i mine Lommer,

Har nu i denne Hommer Sat mig i største Kummer.

De spille heslig Lomber,

Giorde alle mine Stuer tomme,

De sagde: vi kan der altsammen romme. De haver mig saa rannet,

Desuden hellig bannet;

Ja svoret høit derpaa At de mig ihuel skulle slaae. Kan I mig sige saa,

Hvorhen jeg skulde gaae?

Her ingen Hielp for mig var at faae.

De raabte alle: Hurra! nedslaae.

Kom nu Svoger Grev Struensee!

Kom hen du nu og see

5

Hvor de os nu beleer.

Kan Du ei nu befale At hvor Dine Nattergale Maae leve i Roe og Fred,

Uden at nogen var vred.

Du var den første der begyndtes paa,

For Svogerskab jeg maatte danse ligesaa. Derefter kom mine Brødre ogsaa,

Saa mange og saa faa. Vi uden Huslye maae Her om i Byen gaae,

Og af hver Mand peges Fingre paa.

Søster St. Pies, du skal dig ei gremme For dit Gulduhr og Penge.

Tænk paa at du kan En Pies eller Toe Herefter i Roe

6

Fortiene som før Til Vinduer og Døtre. I Skræder-Contoir Som prægtig opfoer Med Dine smaa Noer Som mig du besøgte Ved Aftenens Mørke.

Dog blev I ei røbte For det I Galaner opsøgte. I Kongens Have Jeg Pons da lavede, Biskvit Aqvavit,

Abelsiner, Citroner Og andet meer,

Naar I afmattet,

I Buske og Krattet,

Blev I hos mig opvartet

7

Med noget særdeles aparte. Aftens-Fornøjelser Jeg sparte ei paa,

Fyrverkerie med Lamper og Lys lod gaae,

Canonerne knalde, trompeterne skralde,

De Skaaler blev drukken: Vivat leve Vellysterne alle.

For denne Project og andre meer, Havde jeg bleven Stats-Hauptmand nær. Men da mit Anslag gik saa slet,

Tog jeg min Ransel og gik vek,

Og hørte tillige med største Skræk,

De raabte herud, fei alting vek!

Varskou, varskou paa denne Plet.

Adieu Madam Mans Madsen,

8

Du blev ei mere frie end jeg,

Du gik med mig den samme Vei.

Har du betient i mange Aar Og nu tilsidst solgt Lærret, Hør og Blaar, Beholdt du knap en Serk pav Laar.

Det var ei saa galt i Fior som i Aar.

I Blomster-Contoir,

Som ofte hos mig Blrmfter har plukket, Maa nu derfor sukke At I har maat bukket For de begede Knopper,

Som indsprang af Vinduer og Dørre tillukte Som Fed stor Vemmelse maatte til lugte. I Domestik Contoir Og flere Dito tillige,

I tænkte at ville eder herved berige,

Uden Arbeid og Svie,

9

Men de begede Caveyer

Havde alt overveyet

Eder at lette den kulde og Længsel

Saa i GadeDøreen maatte vek af Trængsel

At saasom Lokke-Duer og svenske.

Klør Knegt med Gienboer flere,

Har I ogsaa haft den Ære?

Saa eders Huse vidne kan være I kunde eder vel ernære Uden Ponse-Verter at være,

Store Sætter vilde I bære Og mangen ærlig Sømand skiere.

Full min nærmeste Naboe,

Dine Kramsfugle er nu bortfløyet,

Hvad haver dog de dievelske Unger vel døyet, Da deres Rede blev brukket op Og de faldt med Stang og Top.

10

Dog blev de siden hiulpen op, Som kostede deres polske Top. Jomfrue Holm, du lille Snut,

Haver de og hos dig gjort alting kaput?

De Dreng og Svende, Saa hyppig de rendte Med Særker og Sækter, Baade rene og plettet.

Barber og Sæbe-Contoir, Nu kan I da leve i Roe Og stive jeres Knive begge To. I er ei at ynke,

Endskiønt I vel klynker, I haver faa mangen indsæbet,

Derfor har Matroserne eder barberet.

Ak Galman! du var ei mere frie, Endskiønt du tænkte ei at være os lig.

11

Billiard at spille de kunde ret snilde,

De Kugler igiennem Vinduerne trille,

Du haver før været med i Legen,

Skal du og have et Stykke af Stegen-Det sømmer dig ei

At have Billiard-Stokke paa Veggen. Masseur Grethe Niefenger,

Saa stille og roelig i dit Vindue du altid sad, Man merkede hos dig hverken Muus eller Kat, Dog hvem du kunde lide,

Han kunde dig gie,

Saa længe hans Lomme De ei bleve tomme.

Tremarks-Mand Og Gienboe tillige,

I tænkte vel ei paa deune Stohei,

Førend de hanked og raabte Horrei.

12

Eders Vinduer de herligen klang,

Madamen paa Tøfler hensprang,

De Senge og Dyner bort ran.

Hurra Cammerater her!

En Glas-Trappe har været i Gaden der. Hurra Cammerater her, er vi den nær?

Her boer hun Mutter den gamle Mær.

For os hun vilde ei skienke meer.

Hurra herind, riv alting neer.

Hvor Vinduerne klinger, derind vi springer. Den Kniplings-Æske, som Landet omfoer, Var nu et af de beste Contoir.

Han Brændeviin til Flytterne skienker rask, Og bad dem naadig spare ham for Krabask. De svarte: Du er ei bedre end andre,

Du samme Vei kan vandre.

Virgilia, du lille søde Noer,

Nu gaaer det værre end i Fior.

Pak ind dit Smaatøi om du vil.

Nu kommer Flytterne hertil.

Ak jeg er syg, hvor skal jeg hen?

Bær mig til Fætter Babel Dreng.

13

Hurra! Hurra! her Jøden boer. Ach wey mir, was geschickt mir nur.

Du matte herud med al din Pak,

Da de indkom, det store Rak.

Her er noget at flytte for os,

Skatoller og Senge er got Ros.

Nu er vi færdig her,

Hans Broder vi besøge der.

Hurra! her en Jøde boer,

Han haver lukt Vinduer og Dørre

Vi maae derind at høre Om han vil for os skienke,

Vi kan ei andet tænke.

Luk op, vi vil kuns haselere Og dine Tøser caessere.

Hurra! hvor er de andre?

De bedre op i Gaden vandret,

De Glante at besøge Og see om hanses Skiøger,

Dørren er lukket, de vil ei have os ind.

Luk op! luk op! det skal ei gielde eders Horeskind. Vi vil kun have et Glas Viin

14

Her næst ved i Kielderen En Sopken vi maae have For al vor Møye og hafte Umage. Smukke Grethe hun laer sig der finde, Madame Stivstaaen er ogsaa der inde. Hvad vil I Matroser her inde?

I skal herud og lære at spinde.

Nu har vi huseret saa længe,

Nu vil vi gaae hjem med vore Senge, Contusser, Gardiner fra de Mære, Cammerat, du hielper vel at bære,

De kan det altsammen undvære.

De have det ei med Ære,

Hvorfor skal de det da bære?

Hurra! vi haver dog end forglemt Peer Bedækker, var det ikke slemt?

Du staaer nu her og griner,

Din Kone og Cathrine I maae og med i Dansen,

Som før holdte Ballancen,

Ja trækket mangan op.

I Duller, som paa Sahlen sadt,

15

I udi dette Feldtog slap Madame Splitternøgen,

Den gamle Skiøgen,

Med største Angst hun tænkte Og at I vare hængte,

Som sligt for os optænkte. I Russiske Princesser,

I tænkte paa Caresser.

Tag eder vel i Agt,

At I bliver ei henbragt Herefter skal I finde Smukke Huse, hvor I skal spinde Og uden Caresser at tvinde.

Du Hollandske Karen Og Engelske Maren,

I nu udi Smue tager lidt endnu. I flere vel ere,

Som Eder af samme ernære,

I blev ei denne Gang efterseet, Som vel burde skert.

Du Timetop mag,

Som herom gaaer,

16

Du randt forbie,

Hvorved du blev frie.

Du haver dog været Tit med at fortære En Bolle Pons eller Toe.

Farvel I Ponse-Verte alle!

De Tider er nu bortfaldne,

Vi levede i Suus og Duus,

Men nu er alting for os confus. Vore Madamer og Jomfruer alle Maatte sig dermed lade gefalde, At give os Penge nok Til at drikke og sverme op.